

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
2017 – 2018

Μήνας Ίανουάριος

7 Ίανουαρίου 2018.

Εἰς τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Πρόδρομον.

Μεγάλη καί ἐπίσημη ἡμέρα εἶναι σήμερα γιά τήν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀμέσως μετά ἀπό τήν ἐορτή τῶν Θεοφανείων. Μπροστά στά πλήθη τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος προβάλλεται ἡ ἐπιβλητική καί συνάμα ἀσκητική μορφή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τοῦ Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου. Ἡ συνείδηση τῶν πιστῶν τόν θεωρεῖ ἐπίγειο ἄγγελο καί οὐράνιο ἄνθρωπο καί γι' αὐτό τόν ζωγραφίζει ὡς ἀγγελόμορφο ἀσκητή. Εἶναι ὁ μοναδικός ἅγιος τῆς πίστεώς μας πού ζωγραφίζεται μέ ὀλόχρυσά ἀρχαγγελικά φτερά, ἄν καί εἶναι κατά πάντα ἄνθρωπος.

Ἡ προσωπικότητα τοῦ Τιμίου Προδρόμου δέν προσεγγίζεται εὐκόλα μέ τόν ἀνθρώπινο λόγο. Τό

ἐγκώμιό του τό ἔπλεξε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅταν εἶπε πώς ὁ Ἰωάννης εἶναι ὁ σημαντικώτερος ἄνθρωπος πού βγῆκε στή γῆ ἀπό γυναικεία μήτρα. Τά στοιχεῖα πού προσδιορίζουν τό μεγαλεῖο τοῦ Τιμίου Προδρόμου εἶναι ἡ ἀσκητικότητα, ἡ διδακτικότητα καί ἡ ἀνυποχωρητικότητά του.

Ἡ ἀσκητικότητα τοῦ Ἰωάννου ξεκινάει ἀπό τήν ἄνευ μέτρου ἀγάπη του γιά τό Θεό. Ἡ καρδιά του φλέγεται τόσο πολύ ἀπό τή θεϊκή ἔλξη πού δέν ἐπιθυμεῖ νά ὑπάρχει κάποιο ἐμπόδιο ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνον καί στό Θεό. Τό μεγαλύτερο ἐμπόδιο γιά τήν ἐποικοδόμηση μιᾶς ζωντανῆς σχέσεως ἀνάμεσα στό Θεό καί στόν ἄνθρωπο εἶναι τό ὑλιστικό φρόνημα. Ἡ διάθεση τοῦ ἀνθρώπου νά ἱκανοποιήσῃ ὅλες τίς ἀνάγκες τῆς σαρκός κλέβει ὅλη τήν προσοχή καί τήν ἰκμάδα τοῦ ἀνθρώπου. Ἀκόμη καί ἂν κάποιος ἔχει πνευματικές ἀνησυχίες, στήν προσπάθειά του νά ἱκανοποιήσῃ ὅλες τίς ὑλικές του ἀνάγκες χάνει τή διάθεσή του γιά ἀνώτερα πετάγματα καί σέρνεται στή λάσπη τῆς κάθε ἐπιθυμίας. Ἡ ἀγάπη γιά τό Θεό ψυχραίνεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος καταδυναστεύεται ἀπό τίς ἐξαρτήσεις τῆς ὕλης καί τῶν προσώπων

αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Γιά τόν Βαπτιστή τοῦ Ἰησοῦ, ὁμως, ἡ μοναδική ἀναζήτηση πού ἔδινε νόημα στήν ὑπαρξή του ἦταν ἡ ἀναζήτηση τοῦ Σωτήρα καί Λυτρωτῆ. Τά ροῦχα, τά σπίτια, τά φαγητά καί τά ὑπάρχοντα, πού γιά τούς περισσότερους ἀποτελοῦν ἀναφαίρετα καί αὐτόνοητα δικαιώματα, γιά τόν Τίμιο Πρόδρομο ἦταν ἐμπόδια πού ἔπρεπε νά ξεπεραστοῦν, γιά νά μήν ἀποσπᾶται ἀπό τήν ἀδιάσπαστη ἀδολεσχία του μέ τό Θεό. Ἡ γνώση τοῦ Σωτήρα εἶναι τόσο σημαντική γιά ἐκεῖνον, πού κάθε ἄλλη ἀσχολία διαγράφεται ἀπό τή ζωή του. Ἡ ἄσκηση γίνεται τό μεγάλο μυστικό τῆς ἀγάπης πρὸς τό Θεό καί τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας, κάτι τό ὁποῖο διδάσκει ὁ Τίμιος Πρόδρομος μέ τή ζωή καί τό παράδειγμά του.

Ἡ διδακτικότητα τώρα τοῦ Ἰωάννου διαθέτει ἕνα μεγαλεῖο καί ὡς πρὸς τόν τρόπο καί ὡς πρὸς τό περιεχόμενό της. Ὁ τρόπος πού διδάσκει εἶναι ταπεινός, ἀπλός καί δωρικός. Δέν ὁμιλεῖ γιά τόν ἑαυτό του. Δέν διαφημίζει τά πνευματικά του κατορθώματα. Ἐπιθυμεῖ τήν ἀφάνεια, γιά νά ἀναδείξει πιό ἔντονα καί καθαρά τό Σωτήρα Χριστό. Ἐπιλέγει τή

σκιά τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, γιά νά λάμψει τό φῶς τοῦ Μεσσία. Αὐτή ἡ ταπείνωση, ὅμως, τόν ἀνεβάζει στά ὑψηλότερα βάρθρα τῆς ἀνθρωπότητας, ἀφοῦ τόν ἀξιώνει νά γίνει ὁ Πρόδρομος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Τό περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας του περιορίζεται σέ μία καί μόνη λέξη, στή λέξη «μετανοεῖτε». Αὐτό κάνει τόν Τίμιο Πρόδρομο ἀπίστευτα μεγαλειώδη, πιό μεγάλο ἀπ' ὄλους τούς μεγάλους τούτου τοῦ κόσμου. Ἡ μετάνοια, ὅταν εἶναι τρόπος ζωῆς καί ὄχι μόνο μία στιγμιαία ἀπόφαση, ἐνώνει τόν ἄνθρωπο μέ τό Θεό. Ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀνθρώπου στή θεϊκή ἀγάπη καί ἡ παραμονή του σ' αὐτή συνιστᾷ τήν ἀληθινή μετάνοια. Αὐτή ἡ μετάνοια καταξιώνει τόν ἄνθρωπο, διότι μέσα στήν ἀγάπη καί τή γνώση τοῦ Θεοῦ θεραπεύεται ἀπό τό μικρόβιο τῆς ἀμαρτίας καί δοξάζεται ὡς ἡ κορυφή τῆς δημιουργίας. Μέ τήν ἀνυπακοή του ἔχασε αὐτή τήν κορυφή, μέ τή μετάνοια τήν ξανακερδίζει καί τήν κρατάει γιά πάντα δική του. Αὐτή τήν κορυφή κατέκτησε ὁ Πρόδρομος καί αὐτή τήν κορυφή ὑποδεικνύει σέ ὄλους μέ τό «μετανοεῖτε».

Τέλος ή ανυποχωρητικότητα του Ἰωάννου βασίζεται στην ἀμετάκλητη ἀγάπη του για τήν ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια για τόν ὑπόπτερο αὐτόν ἅγιο δέν εἶναι ἓνα σύστημα γνώσεων οὔτε κάποιο ἀόριστο φιλοσόφημα. Ἡ ἀλήθεια δέν εἶναι ἰδεοληψία καί σύστημα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πρόσωπο. Εἶναι ὁ Χριστός. Εἶναι αὐτός πού εἶπε: «ἐγώ εἰμί ή ὁδός, ή ἀλήθεια καί ή ζωή». Ὁ ἐραστής τῆς ἀληθείας εἶναι αὐτός πού ἀγαπάει τήν ἀληθινή ζωή, δηλαδή τό Χριστό. Ὁ Ἰωάννης ζεῖ καί βιώνει τήν ἀλήθεια, ἀπολαμβάνει τήν παρουσία τοῦ Σωτήρα καί τή σχέση μαζί Του. Ἡ ἁμαρτία πληγώνει καί διαγράφει τήν ἀλήθεια ἀπό τήν καθημερινότητα τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Πρόδρομος πολεμάει ἀπηνῶς τήν ἁμαρτία ὄχι ἀπό μίσος για τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀλλά ἀπό ἀγάπη για τήν πηγὴ τῆς ἀληθείας, δηλαδή ἀπό ἀγάπη για τό Χριστό. Αὐτός ὁ πόλεμος τόν φέρνει ἀναπόφευκτα σέ σύγκρουση μέ κάθε ἀμετανόητο πού ἐμμένει πεισματικά στό ψέμα καί στην ἄρνηση τοῦ Σωτήρα. Ἡ ἀγάπη του για τήν ἀλήθεια τόν ὀδηγεῖ στή φυλακή καί στην αἱματηρή, φρικτὴ καί πρωτόγονα βάρβαρη θυσία του. Ἡ ἀποκομμένη κεφαλὴ του, ὅμως, γίνεται τό αἰώνιο καί

παγκόσμιο σύμβολο τῆς ἀγάπης ὅλων τῶν πιστῶν
γιά τήν ἀλήθεια, δηλαδή γιά τό Χριστό. Ὁ δρόμος
πού ὀδηγεῖ στήν ἔνωση μέ τό Θεό δέν συμβαδίζει μέ
τό ψέμα τῆς ἀνυπακοῆς καί τῆς ἀμαρτίας. Ἡ
ἀμαρτία ὑπόσχεται νά κάνει τόν ἄνθρωπο θεϊκό,
ἀλλά τόν κάνει ὑπάνθρωπο καί χαμερπή. Ἡ σαρκω-
μένη Ἀλήθεια, ὁ Χριστός, ὑπόσχεται νά κάνει τόν
ἄνθρωπο θεό καί κρατάει τήν ὑπόσχεσή Του, ἀφοῦ
δέν διστάζει νά ἔνωθεῖ μαζί του, νά τοῦ χαρίσει τό
Σῶμα καί τό Αἷμα Του μέσα στά μυστήρια τῆς
Ἀγίας Ἐκκλησίας.

Καθώς τιμοῦμε λοιπόν σήμερα τόν Πρόδρομο
καί Βαπτιστή τοῦ Σωτῆρος, τόν μέγιστο Ἰωάννη, τό
φωστήρα καί ἀρχάγγελο τῆς πίστεώς μας, καλούμα-
στε νά τόν μιμηθοῦμε, γιά νά βαδίσουμε κι ἐμεῖς στά
χνάρια τοῦ ἀπροσμέτρητου μεγαλείου του. Νά
μιμηθοῦμε τήν ἀσκητικότητά του, τόν ταπεινό τρόπο
τῆς ζωῆς του καί τό περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας
του, πού εἶναι ἡ μετάνοια. Νά μιμηθοῦμε τήν παθια-
σμένη ἀγάπη του γιά τήν ἀλήθεια. Τήν
ἀνυποχωρητικότητά του στήν ἀγάπη του γιά τό Χρι-
στό, ἀκόμη καί ἂν αὐτό σημαίνει πώς θά βαδίσουμε

στό δύσκολο μονοπάτι τῆς θυσίας. Κάθε θυσία, ὅμως, πού γίνεται ἀπό ἀγάπη γιά τό Σωτήρα Χριστό στεφανώνεται ἀπό τή δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος, τήν ὁποία μακάρι, μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ Τιμίου Προδρόμου, νά ἀπολαύσουμε ὅλοι ἀπό τώρα σ' αὐτή τή ζωή καί γιά πάντοτε στήν αἰωνιότητα. Ἀμήν.